

2019 року № 88 [3, 4], що в поєднанні дають досить сильний комплекс правових норм, які застосовують, як для підготовки майбутніх працівників практичних підрозділів, так і для діючих співробітників.

Ми вважаємо, що для вдосконалення психологічної стійкості майбутніх поліцейських, в ЗВО МВС України доцільним було б запровадити «кімнати формування психологічної стійкості» на кшталт кімнати «огляду місця події», але тільки в цій кімнаті створити умови, що поступово будуть підвищувати рівень стресу у людини: фото з місць кримінальних правопорушень, місць скоєння дорожньо-транспортних пригод, імітація плям крові та пострілів в закритому приміщенні тощо.

Список бібліографічних посилань

1. Бандурка А. М., Землянская Е. В. Психология керівника : монографія. Харків: Золота миля, 2013. 720 с.
2. Гіренко С. П. Практична конфліктологія : навч. посіб. Харків : Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2010. 176 с.
3. Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України : Наказ МВС України від 21.01.2016 № 50. *Офіційний вісник України*. 2016. № 22. Ст. 42.
4. Про затвердження Порядку організації системи психологічного забезпечення поліцейських, працівників Національної поліції України та курсантів (слухачів) закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських : Наказ МВС України від 06.02.2019 № 88. *Офіційний вісник України*. 2019. № 30. Ст. 240.

Отримано 15.04.2020

УДК 351.74

БОНДАРЕНКО О. С.,

курсант 3 курсу факультету підготовки фахівців

для органів досудового розслідування

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Москалець А. П.,

викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ФАКТОРИ ВПЛИВУ, ЯКІ МОЖУТЬ ВПЛИВАТИ НА ВЛУЧНІСТЬ СТРІЛЬБИ, ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ КУРСАНТАМИ ЗВО ВПРАВ З ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ

Вогнева підготовка має бути однією з основних дисциплін тактичної підготовки поліцейського. Заняття з вогневої підготовки мають проводитися не рідше, ніж два рази на тиждень.

Ключові слова: *поліцейський, курсант, вогнева підготовка, фактори, зброя.*

Сьогодні актуальною є проблема загострення криміногенної ситуації в Україні, посилення боротьби зі злочинністю, що обумовлює більш активну протидію злочинного елемента заходам правоохоронних органів. Становище погіршилось з веденням війни на Сході України, а факти незаконного потрапляння до рук злочинців зброї, зокрема незаконної, зростає з кожним днем. Як зловмисники, так і злочинні угруповання все частіше загрожують співробітникам поліції, здійснюють напади на них, у тому числі збройні, що загрожують їхньому життю та здоров'ю, трапляються випадки заподіяння шкоди здоров'ю поліцейського або позбавлення його життя.

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», саме у ст. 42 регламентується, що поліція під час виконання повноважень уповноважена застосовувати

вогнепальну зброю, причому ст. 46 Закону доповнює, що її застосування можливе лише у виняткових випадках. Слід враховувати, що поліцейський уповноважений на застосування і використання вогнепальної зброї лише за умови, що він пройшов відповідну спеціальну підготовку – вогневу підготовку [1] та має відповідний дозвіл на носіння, застосування та використання вогнепальної зброї.

Вогнева підготовка – це комплекс заходів, спрямований на вивчення поліцейським основ стрільби з вогнепальної зброї, правомірності її застосування (використання) і вдосконалення навичок безпечного поводження з нею, швидкісної та влучної стрільби по нерухомих і рухомих цілях, із різних положень, в обмежений час, у русі тощо [2, с. 110].

Дослідники стрілецької справи, а також науковці, зокрема, Афанасьєв В. В. та Мокреєв В. І. поділяють всі фактори, які впливають на влучність стрільби, на чотири групи:

1. Зовнішні фактори: атмосферні умови (зміни температури, тиску, швидкості і напрямку вітру), місцевість, на якій ведеться стрільба. Наголосимо, що влучність стрільби на великі і середні відстані обумовлюється зовнішньо-балістичними чинниками, а також точністю визначення вихідних даних. Вплив місцевості на влучність пострілу визначається двома аспектами: при розміщенні цілі значно вище або нижче горизонту зброї необхідно вносити поправку на кут місця цілі, що при стрільбі на середні і великі відстані може дати значну погрішність при внесенні поправок; місцевість впливає на влучність стрільби кулемета через так зване звалювання зброї, а також через різний вплив різноманітних ґрунтів.

2. Фактори, що визначають якість набоїв: точність виготовлення окремих елементів патрона, точність спорядження патрона, фізико-хімічні властивості пороху. Для влучності стрільби рекомендується використовувати патрони однієї партії, оскільки вони менше відрізняються один від одного по фактичним розмірам і масам їх елементів і, як наслідок, дають менші коливання початкової швидкості.

3. Фактори, що залежать від зброї: точність її виготовлення, знос, несправність, віддача, розташування центра ваги, вібрація ствола, вплив прицільних пристосувань. Купчастість стрільби визначається тільки властивостями зброї. Особливості будови кожного виду зброї у більшій або меншій мірі репрезентуються на характері та величині розсіювання. Щодо впливу зносу зброї на влучність стрільби, то в процесі експлуатації зброї вона може значно погіршитись.

4. Фактори, що залежать від стрільця: складання зброї та підготовка її до стрільби, приготування до стрільби, прицілювання, здійснення пострілу, визначення поправок [3, с. 71]. Разом з тим зауважимо, що особисті якості стрільця дуже суттєво впливають на влучність стрільби у всіх випадках, особливо у разі стрільби з індивідуальної зброї. Одна і та сама зброя в руках різних стрільців може давати різну влучність. У цьому разі для досягнення відмінних результатів в процесі стрільби важливе значення має ґрунтовне вивчення прийомів стрільби, правил ведення стрільби в бою, а також систематичне тренування.

Щодо розвитку здібностей стрільби то їх потрібно постійно розвивати та вдосконалювати, адже вогнева підготовка потребує систематичної тренуваності. За відсутності можливості постійно відпрацьовувати та вдосконалювати свої навички, у стрільця погіршується результативність.

Отже, вогнева підготовка має бути однією з основних дисциплін тактичної підготовки поліцейського. Заняття з вогневої підготовки мають проводитися не рідше, ніж два рази на тиждень. Під час практичних занять майбутні поліцейські повинні відпрацьовувати вправи зі стрільби на різних зразках зброї, яка на сьогодні стоїть на озброєнні Національної поліції. Лише за таких умов, можливо систематизувати отримані теоретичні знання та поєднати їх з подальшим практичним застосуванням зброї, при цьому першочерговим є практичні заняття з вогневої підготовки.

Таким чином, засвоєння курсантами факторів, які впливають на влучність стрільби, під час вогневої підготовки має неабияке значення для подальшого оволодіння навичками стрільця, працюючи в правоохоронних органах. До того ж, систематичне тренування і поглиблення досвіду у цій сфері має на меті доведення до автоматизму власних дій в процесі стрільби, поєднане з холоднокрівністю та міцною рукою.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
2. Лопасева О. М. Сучасний підхід до навчання поліцейських діям в екстремальних умовах. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 1. С. 110–112. URL: http://lsej.org.ua/1_2018/31.pdf (дата звернення: 04.04.2020).
3. Тробюк В. І. Методичні рекомендації щодо викладання вогневої підготовки в підрозділах Державної прикордонної служби України. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія «Педагогіка»*. 2015. Вип. 4. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnadped_2015_4_18.pdf (дата звернення: 04.04.2020).

Отримано 20.04.2020

УДК 345.71

БУНТОВА К. О.,

курсант ДР-744

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Бублик Н. С.,

старший викладач кафедри кримінального процесу

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

РЕФОРМА МВС ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Основні аспекти реформування системи МВС до сучасного законодавства.

Результати такої реформи – позитивні зміни в роботі поліції та адвокатів. Пристосування процесуального законодавства до нових змін.

Ключові слова: поліція, реформа, МВС, юрист.

Україна за останні декілька років пережила багато реформ, не виключенням стало і реформування правоохоронних органів. Попри те, що з'явилась — патрульна поліція, великих змін зазнала процесуальна складова в роботі органів досудового розслідування та кримінальної поліції. Кримінально-процесуальний кодекс, значно обмежив права та можливості слідчих та оперативних працівників. Слідчий, майже всі свої дії погоджує з прокурором, а тому є дуже процесуально залежним від останнього, а оперативні працівники – не можуть проявляти ініціативу для проведення певних дій (тепер всі процесуальні дії проводяться виключно за дорученням слідчого). Однак, незважаючи на таку ускладнену роботу, працівники Національної поліції виконують свою роботу сумлінно і випадки порушення прав і свобод підозрюваних/затриманих/заарештованих — майже не порушуються.

В умовах сьогодення, юристи, які надають безоплатну первинну правову допомогу значно більше уваги приділяють порушенню законодавства, складенню процесуальних документів тощо. Така реформа, спонукала адвокатів, які безкоштовно надають свою допомогу, не просто бути формально присутнім, а дійсно виявляти порушення, роз'яснювати права затриманих та допомагати їм в складних ситуаціях [1].

Через надання такої допомоги, значно збільшилась кількість скарг та заяв на працівників поліції, а отже і збільшився об'єм роботи. Злочинці, які дійсно винні в вчиненні певного кримінального правопорушення, намагаються уникнути відповідальності і скаржаться на дії чи бездіяльність оперативних працівників, на незаконне затримання та недостатню кількість зібраних доказів слідчими. Це являє собою вагомий мінус у роботі, адже більша кількість затриманих звертаються до прокуратури з подібними скаргами/заявами. Однак, такі заходи слугують контролем за роботою поліції і при виявленні порушень реагують на них, з метою недопущення подібних ситуацій у майбутньому [1].